

- κεια. = πατροεργήιε.
 Ὁστροδμίε, ἥλ. ούδ. ἀγχίνοια,
 εύφυΐα, ὁξύτης.
- Ὁστροδμῆι, ἥλ, οε. ἐπιθ. ἀγ-
 χίνους, εύφυής, δεξιός (κοιν.
 πνευματώδης, ὁξύνους).
- Ὁστρηί, ἥλ, οε. ἐπιθ. ὁξύς, ὁ-
 ξυτόμος, τομός, ὁξύθηκτος,
 ἀκιδωτός. Σέβοιοδήστρηί. Οχέσνηί, ἥλ, οε. ἐπιθ. (κτητ.)
 δίστομος.
- Οσή, η. θηλ. ἀξων (τῆς ἀμά-
 ξης καὶ τῆς σφαιρᾶς).
- Ὀτέψ, τιλ. ἀρσ. πατήρ (ἢ
 κλητ. ὅτις).
- Ὀτέψεκήί, ἥλ, οε. ἐπιθ. πατρ-
 χός, πάτριος. καὶ=ὅτις.
- Ὀτέψετβίε, ἥλ. καὶ-στβο, α.
 ούδ. πατρίς. 2) πατριὰ, φυλή. Πάγδα, γι. θηλ.=πογίβελ.
 Ὁτροκοβίζα, γι. θηλ. κόρη, ἡ Πάγδηνή, ἥλ, οε. ἐπιθ.=πο-
 παῖς, νεάνις. 2) ὑποκριστ. κοράσιον, κόριον.
- Ὀτρεκζ, α. ἀρσ. παῖς, ἔφηβος,
 βούπαις, μείραξ, μειράκιον,
 ἔφήλιξ.
- Ὀτραχά, χάτε. ούδ. παιδίον.
- Ὀτροчиψε, α. ούδ. (καὶ-χιψε, Παδέζχ, α. ἀρσ. (Γραμματ.)
 α. ἀρσ.) παιδάριον. = Δέ-
 πτῶσις. 2)=παδένιε 2. ση-
 τιψε.
- Ὀτρεργάτελεστβο, α. ούδ. Παδένιε, ἥλ. ούδ. πτῶσις (τὸ
 (239). ὁ πρὸς τὸν πατέρα πίπτειν καὶ τὸ πεσεῖν).
 χλευασμός-έμπαιγμός - μο-
 2) πτῶμα, πσαισμα, παρά-
- κτηρισμός, *πατροχλευα-
 σμός.
- Ὀτχιή, αλ, ΕΕ. (καὶ συντετμητικός.
 ὅτεχνη, ὅτια, ὅτις) ἐπιθ. (κτητ.)
 ὁ τοῦ πατρός.
- Ὀцέτηνή, αλ, οε. ἐπιθ. ὁ τοῦ
 ὁξείους, ὁξύδης.
- Ὀцετζ, τιλ. ἀρσ. ὁξος.
- Ὀχέσνη, αλ, οε. ἐπιθ. (κτητ.)
 ὁ τοῦ ὄφθαλμοῦ καὶ τῶν ὄφ-
 θαλμῶν. ὄφθαλμικός, ὄμμά-
 τειος.
-
- II